

בית משיח

השבועון העולמי להפצת בשורת הגאולה

משרד ראשי

744 Eastern Parkway
Brooklyn, NY 11213-3409

טלפון: 778-8000 (718)

מזכיר: שלוחה 240

מנהל: שלוחה 244

עורך: שלוחה 224

מנאים: שלוחה 242

מודעות: שלוחה 241

חסידיים . . איין משפחה: שלוחה 204

פקס: 778-0800 (718)

דואר אלקטרוני: beis@moshiach.net

ארץ הקודש

ת.ד. 582 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

מזכירות: שלוחה 0

מנאים: שלוחה 2

מודעות: שלוחה 3

עריכה וחדשות: שלוחה 4

פקס: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני:

b_moshia@netvision.net.il

מחלקת מנאים:

b_mm@netvision.net.il

מוציא לאור

מרכז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח

השתתפים בעריכה

מנחם מענדל הכהן הנדל

שלום יעקב חזן

עורך המהדורה האנגלית

ברוך מרקר

צלם הערכת

דב יצחקי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

Copyright 2001 by Beis Moshiaich Inc

- 16** להשריש את האמונה בחיים
פרק נוסף מתוך ה'לקוטי דיבורים' לצד הגהות וכת"ק הרבי הרי"צ
- 20** ייסורי נפש בתחנת דלק בגבול סין וטיבט...
צדור סיפורים קטנים משליחות גדולה בצפון הודו
- 26** בין הרבי לדוד המלך...
תמליל מהתוכנית "קו לדיבור עם זאב ברנר - התוכנית היהודית המובילה באמריקה"
- 30** ביקור הרבי הרי"צ בעיר ראקשיק
סקירה על ביקורו ההיסטורי של הרבי הרי"צ בעיר החסידיית בלב ליטא
- 36** הגאולה במשנת המהר"ל מפראג
מדוע דווקא לפני ביאת המשיח עלינו לחוות שידוד כל מערכות הסדר וההיגיון
- 40** כשהרבי הצמח-צדק רכב על מקל...
חלק רביעי מתוך הסקירה על הביוגרפיה החב"דית, שהשנה מלאו 100 שנים להדפסתה
- 56** איוולת!
שי גפן סוקר שורה של מעשי איוולת שעשו קברניטי וקובעי המדיניות בארץ ישראל

מדורים קבועים

- 5** דבר מלכות
- 8** לוח שבועי
- 9** דבר המערכת
- 10** הפרשה החסידית
- 11** מאוצר המלך
- 12** התוועדות חסידותית
- 50** יומנו של תמים ב-770
- 62** מהנעשה והנשמע
- 72** חסידיים . . איין משפחה

בתי חב"ד יש"ע

מטה משיח שע"י אגו"ח באה"ק

איחוד בתי חב"ד - יש"ע

בנשיאות כ"ק אד"ש מה"מ

"וילחם מלחמות ה' וינצח"

שבת שכולה משיח וגאולה

הננו שמחים להזמין את הציבור הרחב
לשבת 'הקהל' מיוחדת, חדורה בענייני
משיח וגאולה - לחיזוק ההתיישבות
היהודית בכל חלקי ארץ הקודש
השבת תתקיים אי"ה בשבת פר' תצוה -
שבת זכור, י"א אדר (23.2.02)
בבית הארחה - מכון חלקת השדה
ביישוב אלון מורה

אורחי השבת הרה"ח המשפיע

ר' ראובן דוניץ שליט"א

והרה"ח המשפיע

ר' לוי יצחק גינזבורג שליט"א

הרשמה מראש
חובה!

יציאה במרוכז מכפר חב"ד בשעה 14:00, באוטובוסים ממוגנים ואבטחה מלאה

פרטים נוספים בטל: 02-9971110, 02-9972770, 03-9607922

- יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד -

מנחם של ישראל אומר שאין להתפעל מחשכת הגלות

כאשר בני" נמצאים בגלות מצרים, הרי, מלבד ההבטחה ד"ואנכי אעלך גם עלה", שואבים הם עידוד ונחמה בראותם בעיניהם ממש את עצי הארזים שהביא יעקב ונטע במצרים • ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע לגלותנו זה האחרון: כשנמצאים בחושך כפול ומכופל דעקבות משיחא – אומר רבי תנחומא, מנחם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות • משיחת ש"פ תרומה, ו' אדר ה'תשמ"ז – בלתי מוגה

א. נהוג בכל התוועדות דיום השבת-קודש ללמוד פסוק בפרשת השבוע עם פירוש רש"י, הנה, נתעכב על כמה ענינים שהעירו אודותם (מבין ריבוי הענינים כו'), אשר, בודאי יוסיפו כהנה וכהנה, "ותן לחכם ויחכם עוד", אף שאין הזמן גרמא לעיין ולתרץ על כולם), בקשר ובשייכות לעשיית המשכן.

בהתחלת הפרשה נימנו הדברים שנצטוו לנדב למשכן: "וזאת התרומה אשר תקחו מאתם גוי ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורות אלים מאדמים ועורות תחשים ועצי שטים וגו'".

ב. והביאור:

ובהקדמה – שדרכו של רש"י (בדרך כלל) שאינו מקדים לפרש את השאלה (כדרכם של בעלי התוספות – שתחילה שואלים "ואם תאמר", ואח"כ מתרצים "ויש לומר"), כי אם, שמתחיל את הביאור מיד, כדרך הלימוד עם בן חמש למקרא – לא לשאול שאלות, כי אם, לבאר מלכתחילה את הפירוש הנכון. אמנם, בפסוק זה משנה רש"י ומקדים את השאלה – "ומאין היו להם (עצי שטים) במדבר".

וכוונת רש"י – לבאר ולהדגיש עד כמה מוכרח הפירוש דלקמן בפשוטו של מקרא:

פירוש זה – ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש . . והביא ארזים למצרים וכו" – הוא לכאורה ע"ד הדרש, שכן, ע"ד הפשט לא מסתבר לומר שמאתיים ועשר שנים לפני שנצטוו על עשיית המשכן, התחיל יעקב הכנות לכך, עייז

ומפרש רש"י את פרטי הדברים, ובכמה מהם דרוש הסבר וביאור (כדלקמן):

...**"ועצי שטים** – ומאין היו להם במדבר, פירש רבי תנחומא, יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים ונטעם, וצוה לבניו ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים".

וצריך להבין:

1) פירוש זה – שכבר בירידתו למצרים הביא יעקב עמו ארזים כו', לצורך המשכן שעתידין לעשות לאחרים מאתיים ועשר שנים – הוא ע"ד הדרש ("פירש רבי תנחומא"), ולכאורה, מהו ההכרח לכך **בפשוטו של מקרא**, הרי יכולים לפרש **בפשטות** שלקחו עצי שטים מתגרי אומות העולם (שהיו בקרבת מקום חנייתם), וכיו"ב?!

2) ידוע הכלל שבדרך כלל לא מזכיר

שהביא ארזים למצרים ונטעם, כדי שיצמחו מהם **עצים גדולים**, שיוכלו לעשות מהם קרשים שארכו של כל אחד מהם עשר אמות; ע"ד הפשט מסתבר יותר לומר שקנו עצים מתגרי אומות-העולם.

ולכן מדגיש רש"י את השאלה "מאין היו להם במדבר" – שהרי כל הדברים שנימנו בכתוב היו צריכים להיות כבר בידם וברשותם של בניי, כך, שאין צורך לחפש ולהשיג, לקנות מתגרי אומות-העולם וכיו"ב, ואפילו לא לחתוך את העצים (אילו יצוייר שהיו צומחים עצי שטים בסמיכות מקום), אלא **קיצה** בלבד (כנ"ל), וא"כ, נשאלת השאלה והתמיהה: "עצי שטים" – מאין היו להם במדבר?!

אלא ודאי על-כרחך צריך לומר שפירוש הכתוב הוא – ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש שעתידין ישראל לבנות משכן במדבר, והביא ארזים למצרים וצוה לבניו ליטלם עמהן כשיצאו ממצרים", כלומר, ליטול עמהם **קרשים מוכנים** שיהיו בידם לצורך עשיית המשכן, ולא ליטול את העצים כמו שהם, עם האדמה שסביבם, על מנת לנטעם במדבר, שאז, יצטרכו לחתוך ולהכין מהם קרשים כו'. ועפ"ז מובן גם שינוי הלשון "**פירש**" (רבי תנחומא), ולא "**דרש**", כהלשון הרגיל בכגון- דא – להדגיש שאין זה ע"ד הדרש, כי אם **פירוש הכתוב**, פשוטו של מקרא, כנ"ל.

ג. אמנם עדין נשאלת השאלה אצל "תלמיד ממולח":

מהו אמנם גודל ההכרח בפעולתו של יעקב אבינו בהבאת ונטיעת ארזים במצרים לצורך עשיית המשכן **מאתיים ועשר שנים לפני** הציווי דעשיית המשכן?!

והביאור בזה – מרמז רש"י (ביינה של תורה") בהזכירו את שמו של בעל המאמר, "**רבי תנחומא**": "תנחומא" הוא מלשון **תנחומין**. ולכן, "**פירש רבי תנחומא**" ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש וכו'", מכיוון שענין זה מהוה **נחמתן של ישראל**:

כאשר בניי נמצאים בגלות מצרים, במצב דקושי השעבוד, עד לגזירת "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו", וכו' וכו' – הרי, מלבד **ההבטחה** ד"אנכי אעלך גם עלה", שואבים הם עידוד ונחמה **בראותם בעיניהם ממש את עצי הארזים** שהביא יעקב ונטע במצרים, שמכיוון ש"צפה ברוח הקודש שעתידין לבנות משכן במדבר", "**וצוה לבניו** (ובניו לבניהם אחריהם, וכן הלאה) **ליטלם עמהם כשיצאו ממצרים**"!

כלומר: עצי שטים לצורך עשיית המשכן גופא – היו יכולים אמנם להשיג באופן אחר,

כשנמצאים בחשכת הגלות,
"כל הגלויות נקראו ע"ש
מצרים", "במדבר העמים",
"נחש שרף ועקרב וצמאון
גו", חושך כפול ומכופל
דעקבות משיחא – אומר רבי
תנחומא, מנחמם של ישראל,
שאין להתפעל מחשכת
הגלות מכיון שיודעים
שהתכלית והמטרה היא
"לבנות משכן במדבר", היינו,
לעשות ממציאות ה"מדבר"
משכן ומקדש לו ית', דירה
לו ית' בתחוננים

אבל, כדי שתהי' **נחמתן של ישראל** (ענינו של רבי **תנחומא**) – הוצרך יעקב אבינו להביא ארזים ולנטעם במצרים, ולצוות לבניו שיטלום עמהם כשיצאו ממצרים, כדי, שבמשך כל זמן גלות ושעבוד מצרים יהיו **לנגד עיניהם** עצי הארזים שנטע יעקב אבינו על מנת שיטלום **כשיצאו ממצרים**, היינו, שעצי ארזים אלה מסמלים וממחישים את גאולתן של ישראל.

ד. ומכאן באים לענין של נחמה גם בנוגע לגלותנו זה האחרון:

כשנמצאים בחשכת הגלות, "כל הגלויות נקראו ע"ש מצרים", "במדבר העמים", "נחש שרף ועקרב וצמאון גו", חושך כפול ומכופל דעקבות משיחא – אומר רבי **תנחומא**, מנחמם של ישראל, שאין להתפעל מחשכת הגלות מכיון שיודעים שהתכלית והמטרה היא **"לבנות משכן במדבר"**, היינו, לעשות ממציאות ה"מדבר" משכן ומקדש לו ית', דירה לו ית' בתחוננים.

עד לקיום הציווי "ועשו לי מקדש" כפשוטו, בבית-המקדש השלישי, שבו יתגלה גם המשכן שעשה משה, משכן המדבר.

ה. ויש להוסיף בזה – ובהקדמה: לאחר ש"יעקב אבינו צפה ברוח הקודש" שיצאו ממצרים ויעשו משכן כו' – כיצד יתכן שלאחרי-זה יהיה ענין של חורבן וגלות, "בנים שגלו מעל שולחן אביהם"?!
ג' אדר תשס"ב

והמענה לזה – ע"פ דבריו של **יעקב אבינו**, אשר, גם בידעו אודות כל ההבטחות שהבטיח לו הקב"ה, "ואתה אמרת היטב איטיב עמך וגו'", הוצרך **להתפלל ולבקש** מהקב"ה כו', באמרו "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא".

אמנם, לאחר שרואים בפועל שהקב"ה קיים את הבטחותיו – אזי יודעים שאין מקום לחשש כו', כלומר, דבר ברור הוא שהקב"ה מקיים את הבטחותיו, וכפס"ד הרמב"ם "כל דבר טובה שיגזור הא-ל... אינו חוזר".

ובנוגע לעניננו:

הקב"ה הבטיח לגאול את ישראל, והתורה מעידה שכבר "כלו כל הקיצין", עוד בזמן הגמרא...

וגם ענין התשובה ("אין הדבר תלוי אלא בתשובה") ישנו כבר – כדברי רבינו הזקן באגרת-התשובה בנוגע לברכת "סלח לנו כו' ברוך אתה ה' חנון המרבה לסלוח", ש"אין כאן שום ספק כלל מאחר שבקשנו סלח לנו מחל לנו", ומוסיף, "ואילו לא היינו חוזרים וחוטאים היינו **נגאלין מיד**, כמו שאנו מברכין בא"י **גואל ישראל**".

ועל-אחת-כמה-וכמה בנוגע לתשובה דיום-הכיפורים, שאז לא שייך החשש ד"חוזרין וחוטאים", לפי שישטן ביומא דכיפורי לית ליי רשותא לאסטוני... השטן בגימטריא תלת מאה ושיתין וארבעה הוי, שס"ד יומי אית ליי רשותא כו' ביומא דכיפורי לית ליי רשותא כו"י – הרי בודאי ובודאי שתיכף ומיד לאחר התשובה דיום-הכיפורים צריכה לבוא הגאולה.

ו. ומכיון שלאחרי כל זה עדיין לא בא – מתעוררת השאלה והדרישה והצעקה האמיתית של בניי: "**עז מתיי?**"!...

והמענה היחידי לשאלה ודרישה וצעקה זו הוא – שהקב"ה **ממלא** את בקשתם ודרישתם של ישראל, ומביא **תיכף ומיד** את הגאולה האמיתית והשלימה, **גאולה כפשוטה בפועל ממש!**

וכמרומו בדיוק לשונו של רש"י "פירש רבי תנחומא" – שענין הנחמה ("תנחומא") הוא באופן ד"פירשי": (א) לא דרש, דרוש ופשטיל יפה, כי אם, פשטות הענין, היינו, נחמה וגאולה **כפשוטה ממש**, שהרי לא יתכן ש"הגלות" יהי' בפועל ובפשטות, ואילו הנחמה – באופן של "דרש" בלבד... (ב) "פירש" מורה על ביאור והרחבת הענין, כידוע הביאור בלשון "פירש הבעש"ט", מלשון "פאנאנדער-געשפרייט", שבה מודגש עוד יותר שהגאולה היא כפשוטה ממש.

אַריבער, היינו, שמי שאינו הולך בדרך ד"לכתחילה אַריבער, שייך הוא לסדר והנהגה **זעולם**!

ז. ויה"ר שמהדיבור אודות "פירש רבי תנחומא" נזכה תיכף ומיד לנחמתן של ישראל, נחמה כפשוטה ממש, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים – גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, שאז, תהי" גם שלימות הנחמה על הגלות, "אודך ה' כי אנפת ב"י".

ותיכף ומיד – "ואתה תצוה את בני ישראל גוי להעלות נר תמיד" (כפי שהולכים לקרוא בתפילת מנחה), שזוכים לראות את הדלקת המנורה בבית-המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו ממש.

[כל הקהל צעק (ואח"כ ניגון) "עד מתי"]

כששאל המהר"ש אצל הצ"צ

ע"ד ה"קץ" דשנת תר"ג,

היתכן שמשיח לא בא,

והשיב לו, הרי נדפס

ה"ליקוטי תורה" (גילוי

פנימיות התורה, תורתו של

משיח) – נענה המהר"ש

ואמר: הכל טוב ויפה, אבל,

בנ"י רוצים וצריכים משיח

כפשוטו, בפועל ממש, למטה

מעשרה טפחים!

וכידוע מענה אדמו"ר מהר"ש לאביו הצ"צ ע"ד הצורך בגאולה כפשוטה:

כששאל המהר"ש אצל הצ"צ ע"ד ה"קץ" דשנת תר"ג, היתכן שמשיח לא בא, והשיב לו, הרי נדפס ה"ליקוטי תורה" (גילוי פנימיות התורה, תורתו של משיח) – נענה המהר"ש ואמר: הכל טוב ויפה, אבל, בנ"י רוצים וצריכים **משיח כפשוטו**, בפועל ממש, למטה מעשרה טפחים!

כלומר, ע"פ תורה יש מקום לבי' הדעות כו', ומי הוא זה שמגלה וקובע שצריכה להיות הגאולה כפשוטה ממש – **אדמו"ר מהר"ש**, שדרכו המיוחדת מתבטאת בפתגמו הידוע **"לכתחילה אריבער"**, ובהדגשת שלילת ההנהגה באופן אחר, **"העולם סבור שיש לילך אַרונטער"**, וכשלא יכולים, הולכים אַריבער, **ואילו אני סבור, שצריכים לילך מלכתחילה**

משלוחי מנות בארץ ובחו"ל

יש לך קרוב משפחה, ידיד או תורם - באנטוורפן או באוהיו -
שאתה רוצה להנות אותם במשלוח מנות?

המתנה של גיטליה זה הכתובת!

משלוחי מנות בכל הסגנונות, בכל הגדלים ובכל המחירים,
לכל חלקי הארץ, אירופה וארה"ב.

יגיע אל המשפחה, החברים, התורמים ביום חג הפורים עצמו.

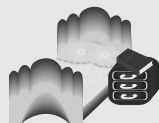
**מחירים מיוחדים לשלוחים, ארגומים ופוסדות
הזמנות מתקבלות עד פורים!**

דירה חדשה להשכרה בקראון הייטס, על בסיס יומי

שני חדרי שינה, סלון, שירותים ואמבטיה

תקופת מינימום להשכרה - יומיים

לפרטים: (718) 791-4030 (718) 774-0013

לוח שבועי

שבוע דפרשת תרומה - תצוה

זמני השבת			שקיעה		חצות היום והלילה		סוף זמן קריאת שמע		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
6:04	4:50	ירושלים	5:31	5:26	12:10	11:55	9:30	9:09	6:50	6:23	יום שישי, ג' אדר
6:05	5:04	תל אביב	5:32	5:27	12:10	11:55	9:29	9:08	6:49	6:22	שבת קודש, ד' אדר
6:04	4:55	חיפה	5:33	5:28	12:10	11:54	9:28	9:08	6:47	6:21	יום ראשון, ה' אדר
6:14	5:12	ניו יורק	5:34	5:29	12:10	11:54	9:28	9:07	6:46	6:20	יום שני, ו' אדר
7:00	5:52	פריז	5:36	5:30	12:10	11:54	9:27	9:07	6:45	6:19	יום שלישי, ז' אדר
6:07	4:56	לונדון	5:37	5:31	12:10	11:54	9:26	9:06	6:43	6:18	יום רביעי, ח' אדר
8:48	7:52	סידני	5:38	5:31	12:10	11:54	9:25	9:05	6:42	6:17	יום חמישי, ט' אדר

הזמנים מתייחסים למרכז הארץ. באזורי ההרים והעמקים עשויים להיות שינויים עד מספר דקות

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שישי ג' אדר	ה' קדוש החודש. פרק ג-ה.	ה' מעשר. פרק י.	מ"ע קנג.
שבת ד' אדר	פרק ו-ח.	פרק יא.	מ"ע קנג.
ראשון ה' אדר	פרק ט-יא.	פרק יב.	מ"ע קנג.
שני ו' אדר	פרק יב-יד.	פרק יג.	מ"ע קנג.
שלישי ז' אדר	פרק טו-יז.	פרק יד.	מ"ע קנג.
רביעי ח' אדר	פרק יח-יט. ה' תעניות... בפרקים אלו. פרק א.	ה' מעשר שני ונטע רבעי... בפרקים אלו. פרק א.	מ"ע קנג. נט.
חמישי ט' אדר	פרק כ-ד.	פרק כ.	מ"ע נט.
שישי י' אדר	פרק ה... ה' מגילה וחנוכה... בפרקים אלו. פרק א-ב.	פרק ג.	מ"ע נט. ספר משנה תורה: הלכות מגילה וחנוכה... בפרקים אלו. פרק א-ב.

לא יתכן שימים אלו בהם כלל
 ישראל זקוק לישועה יהיו כעוד
 יום מן הימים. לא בא בחשבון
 שלאחר כל כך הרבה זמן
 מהוראותיו של הרבי אודות זירוז
 הגאולה ע"י הוספה בלימוד
 ענייני הגאולה מתוך "מאמרים
 ולקוטי שיחות של נשיא דורנו",
 עדיין יסתפקו בהצצה חטופה
 בליל שבת ב"דבר מלכות"

חוק לישראל

שהלימוד יהי מתוך ה"לקוטי שיחות בענייני גאולה ומשיח". פשוט שכל אחד ירכוש את הספר ויקבע בו עתים. כל יום.

אי אפשר ש"שנת המאה" תעבור כך בלי שום התעוררות והזזה יסודית. לא יתכן שימים אלו בהם כלל ישראל זקוק לישועה יהיו כעוד יום מן הימים. לא בא בחשבון שלאחר כל כך הרבה זמן מהוראותיו של הרבי אודות זירוז הגאולה ע"י הוספה בלימוד ענייני הגאולה מתוך "מאמרים ולקוטי שיחות של נשיא דורנו", עדיין יסתפקו בהצצה חטופה בליל שבת ב"דבר מלכות". ההתעוררות צריכה להקיף את כולם, בנערינו ובזקנינו בבנינו ובבנותינו.

• • •

"יומי הפורים האלו לא יעברו מתוך היהודים". מוסבר בתורת החסידות, אשר באותה שנה של גזירת המן לא עלתה אף על לבו של הקל שבקלים מחשבת חוץ להשתמד חלילה כדי להנצל מן הגזירה. לא רק שאף אחד לא נכשל בכך בפועל, אף לא היה מי שהעלה על דעתו כזו מחשבה.

ובכך כל היהודים היו שווים. אמנם עדיין היו מדריגות, כאלו שהיו צדיקים וכאלו שהיו במדריגה ההפכית, אך בדבר הזה, נקודת היהדות, כולם היו שווים בצורה שלא הייתה לה אח וריע.

ואת "נקודת ההתקשרות" הזאת צריכים לגלות גם כיום, בהתקשרות נאמנה של כל אחד ואחד למרדכי שבדור, הרעיא מהימנא בגלוי של כל אנשי הדור (כמפורש בקונטרס "פורים קטן תשנ"ב"). וחרף כל ההתנגדויות לא תעלה על לב אף אחד מחשבת חוץ חלילה, ותיכף ומיד ממש יהיה לכולם למגדול ועד קטון אורה ושמחה וששון ויקר.

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

ב כל שצף קצף ההכנות לקראת יום הבהיר י"א ניסן של שנת המאה, נראה כי המאמץ העיקרי הוא על לב הנוער. מבצעים לילדים ולתלמידי התמימים, ספרים מיוחדים, פרסים ומבחנים. ממש בזבזו האוצרות. הנכנס כיום לזאג של אחת משיבות חב"ד בעולם, נקלע ליורה רותחת של לימוד תורת הרבי. מודעות מציפות אותך מכל צד ופינה, כל בחור עסוק זה במאמר זה בשיחה וזה באיגרת-קודש, בקיצור "סיטוט זיך".

אך מה עם ה"בעלי בתים"? הרי אם תמים, אשר כל השנה נמצא בחצרות ה', צריך להתכונן ל"א ניסן – על-אחת-כמה-וכמה אשר יהודי "מן השוק" זקוק להכנה רבת. שכן עליו להתנער תחילה מכל ה"בעל-בית"ישע הנחות", להתרומם קמעא מעל אורת החולין, ואז רק מתחילה ההכנה האמיתית.

לאמיתו של דבר, אפשרי היה לקיים מבצעי-לימוד עם בחינות ומלגות גם בקרב אברכים. קיימים היום מפעלים רבים של לימוד ושינון המיועדים לאברכים, ואין כל סיבה שהדבר לא יהי קיים בקשר עם לימוד תורתו של נשיא הדור. אלא, שמדובר בפרוייקט רחב ממדים, ואף כי אפשר במידה מסויימת להרכיבו על התשתית הקיימת של מבצעי הלימוד בישיבות, מכל מקום הנו דורש התאמה ומסגרת מיוחדת, וממתין לפעיל שיבוא ויריס את הכפפה.

ולכן, כל עוד אין "מבצע" "מפעל" או "פרוייקט" המיועד לבוגרי הישיבות, יש לעשות את העניינים "לשמה". כדאי להציע דבר השווה לכל נפש, והוא קביעות יומית בלימוד תורתו של הרבי לכל אברך מאנ"ש. אם רב ואם מעט, אם במאמר ואם בשיחה, אם בעיון ואם למיגרס, אך ברור שלכל אחד ואחד הנמנה על מחנה חב"ד ליובאוויטש, צריכה להיות קביעות יום-יומית חוק ולא יעבור בלימוד תורת הנשיא.

מכיוון שהשפע הוא רב ועצום, אפשר להציע

פתגם השבוע בענייני גאולה

. . בדורנו זה - הדור האחרון בגלות ודור הראשון של גאולה - לאחרי שסיימו הכל, וצריך להיות רק קבלת פני משיח צדקנו בפועל - ודאי שהקב"ה מברך כל יהודי בעשירות בזהב בגשמיות וברוחניות, עד באופן (כשם שהיה ב"ימי צאתך מארץ מצרים" כך גם עתה "אראנו נפלאות") ש"אין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהב של מצרים".

בכדי . . לנצל את העשירות ("זהב כסף ונחושת וגו'") בשביל לעשות מביתו הפרטי משכן ומקדש לה' (ושכנתי בתוכם בתוך כל אחד ואחד), כולל - גם על ידי נתינה לצדקה לבנות בית הכנסת ובית המדרש כפשוטו, "מקדש מעט".

ועוד והוא העיקר - בענין שהומן גרמא - בניית בית המקדש השלישי בפשטות ממש.

(קטע משיחות לילות ד', ה', ו'
ושבת קודש פ' תרומה ה'תשנ"ב)

האדנים שמחברים את הקרשים (מוחין) עם הקרקע (מעשה), ולכן נעשו מכסף - לרמז על חסדו של הקב"ה, כידוע שכסף רומז לחסד. (ספר המאמרים 'תרע"ז ע' קפ"ד)

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ

ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם (שם)

בתוכו לא נאמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד מישראל, דכל אחד ואחד מישראל הנה בכל עת בכל זמן ובכל מקום שהוא, הוא מכוון לשבתו ית'. אלא שזהו בתנאי ד'ועשו לי מקדש', ד'לי מקדש' הפירוש הוא, מה שהוא מקודש אצלי, ומהו מקודש אצלו ית' כביכול, הוא ה'ועשו' דוקא, העשיה בפועל בקבלת עול מלכות שמים.

(על פי 'ספר המאמרים קונטרסים' ע' 78)

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שלימ"א

לאחרי כל הפירושים בפסוק 'ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם' כולל הפירוש "בתוך כל אחד ואחד" - הרי אין מקרא יוצא מידי פשוטו, לכל לראש הפירוש בזה בנוגע להלכה למעשה - שעל בני ישראל מוטל חיוב לבנות את בית המקדש.

ובנוגע אלינו הכוונה - לבנות את בית המקדש השלישי, בפשטות ממש, כפס"ד הרמב"ם שיבנה ע"י משיח צדקנו, "ובנה מקדש במקומו", וע"פ דברי הרמב"ם "הכל חייבין לבנות ולסעד בעצמן ובממונם, אנשים ונשים, כמקדש המדבר", מובן שכך הוא גם בנוגע לבית השלישי, שכל יהודי ישתתף בזה ע"י נדבותיו, אנשים ונשים, ויש לומר - גם טף - (כפי שהי' בנדבת המשכן).

(ספר השיחות 'ה'תשנ"ב ע' 390)

כ"ק אדמו"ר הזקן

ועשו לי מקדש (כה, ח)

כשם שהשראת השכינה במשכן היתה על ידי כלי המשכן והיריעות - כן השראת השכינה ב"משכן" הפרטי שבכל אחד ואחד מישראל הוא על ידי שני הדברים: "כלים" - לימוד התורה; "יריעות" - קיום המצות. ('תורה אור' פרשתנו פח, ב'ג)

כ"ק אדמו"ר האמצעי

ויקחו לי תרומה (כה, ב)

בתרומה מצינו ב' פירושים: א) כפשוטו, לשון הפרשה והבדלה. ב) לשון רוממות והתנשאות.

וזוהו "ויקחו לי תרומה" - שעל ידי שהאדם מתרומם ומתנשא בעצמותו, הרי בדרך ממילא יהיה "ידבנו ליבו תקחו את תרומתי", והא בהא תליא.

(מאמרי אדמו"ר האמצעי שמות ח"א ע' ערה)

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

גביעה כפתוריה ופרחיה (כה, לא)

ששת קני המנורה - הם כנגד ששים מסכתות המשנה; הכפתורים והפרחים - כנגד הברייתות והמימרות שבש"ס; והגביעים - רומזים לפנימיות התורה. שהרי בגביעים שותים יין, ויין רומז לפנימיות התורה, הנקראת 'יינה של תורה'. (על פי 'אור התורה' פרשתנו ח"ה ע' א'צא)

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

שתי ידות לקרש האחד (כו, יז)

שתי הידות רמז לשני אופני התשובה - תשובה עילאה ותשובה תתאה. ונקראו ידות הקרשים כיון שהם הידיים המחזיקים את הקרשים - העבודה דלהפוך השטות דלעומת זה לשטות דקדושה.

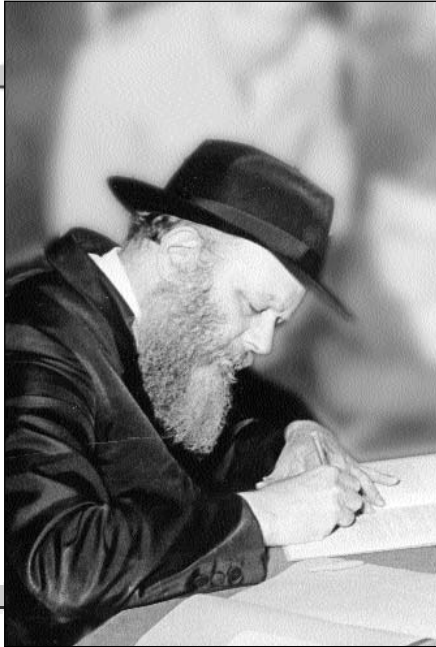
(ספר המאמרים 'תר"ל ע' צו)

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

ועשו לי מקדש (כה, ח)

הקרשים מרמזים למוחין המשיגים ומתבוננים באלוקות. והנה בדרך כלל גילוי האלוקות שבמוחין לא יכול להיות חיות למעשה המצות - ורק האהבה ויראה שבלב יכולים לפעול חיות במעשה.

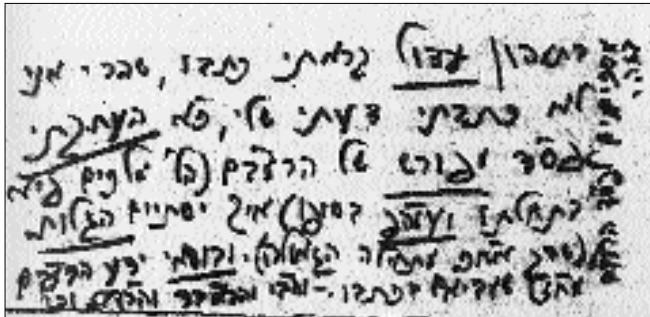
אלא שבחסד ה' עלינו מצרף גם המחשבה טובה למעשה. ולזה רומזים

- פרסום ראשון -

מתי תתחיל הגאולה?

לפנינו מענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
- בדבר סדר סיום הגלות והתחלת הגאולה -
כפסק דין הרמב"ם בסוף הלכות מלכים

בתמהון גדול קראתי כתבו, שהרי אני
לא כתבתי דעתי שלי, כ"א העתקתי
פס"ד מפורש של הרמב"ם (הלי מלכים פי"א
בתחלתו ועוה"פ בסופו) איך יסתיים הגלות
(שרק אח"כ מתחילה הגאולה). ובודאי ידע הרמב"ם
מחז"ל שמביאם בכתבו. - והבי' וראב"ד וכו'
מסכימים לפס"ד הרמב"ם בזה.

(03) 9607-289

זהו מספר הטלפקס של מחלקת החדשות שלנו בארץ הקודש

אנא

ההנחה הינינים

"משנכנס אדר – מרבין בשמחה".

◆ להוריך מלאו יובל שנים לנשואים? ◆ בר-מצוה לבן-דוד? ◆ ברית מילה לאחיין?
◆ ידיך בא בקשרי השידוכין? ◆ קרוב המשפחה מתחתן? ◆ או כל ברכה אחרת,

המבצע שלנו – בשבילך!

**אחל להם מזל-טוב על גבי שבועון "בית משיח"
במחיר מיוחד של 50% הנחה מהתעריף הרגיל**

◆ המבצע עד סוף חודש אדר בלבד ◆ המבצע תקף למנויים בלבד ◆ אין אפשרות לכפל מבצעים ◆ ההנחה ממחיר הקטלוג הרגיל
◆ לא חל על מודעות פרסומת וכדומה ◆ כדי לזכות במחיר זה, המודעה צריכה להגיע למשרדי המערכת עם כל הפרטים של המברך והמתברך
עד יום ה' שעה 2:00 אחה"צ ◆ נא לרשום מס' טלפון ומס' פקס של המברך, וכן מס' כרטיס אשראי, תאריך פקיעת תוקף וחתימה.

להשריש את האמונה בחיים

קטעים נוספים משיחת שמחת תורה תר"צ שנאמרה בעת ביקורו של הרבי הרי"צ בניו-יורק, ונדפסה בקונטרס מיוחד. לאחר פירסום הקונטרס, כתב הרבי הרי"צ הוספות רבות בכתב ידו, ולאחר שאלו תוקתקו, הוסיף עוד הגהות ותיקונים ● לפנינו תרגום ללשון הקודש של המהדורה הסופית (מתוך לקו"ד בלה"ק ח"ב ע' 425 ואילך), לצד צילומים מהמהדורות הראשונות – בפירסום ראשון

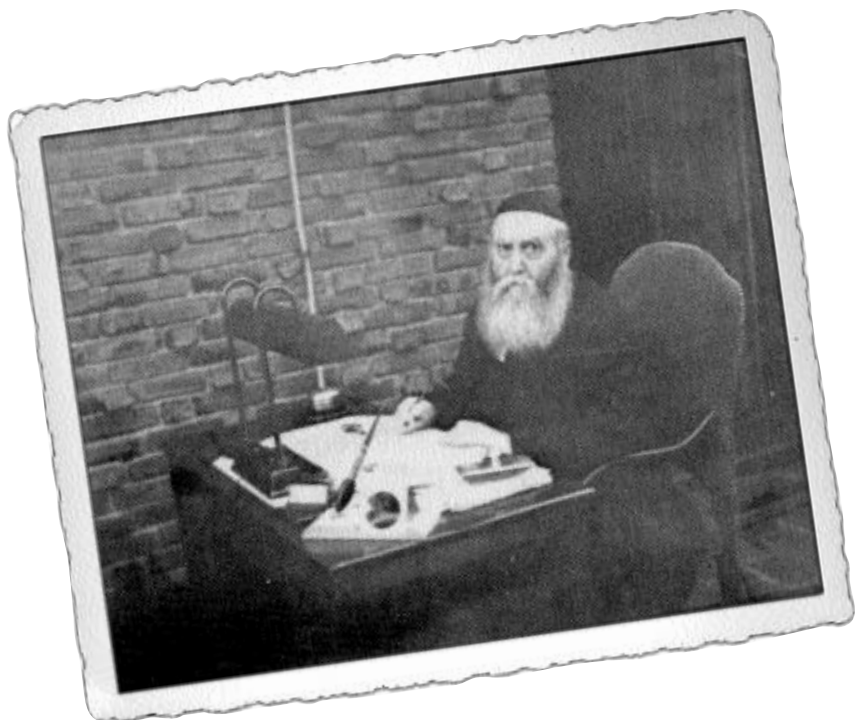
הביא לדפוס הרב שלום יעקב חזן

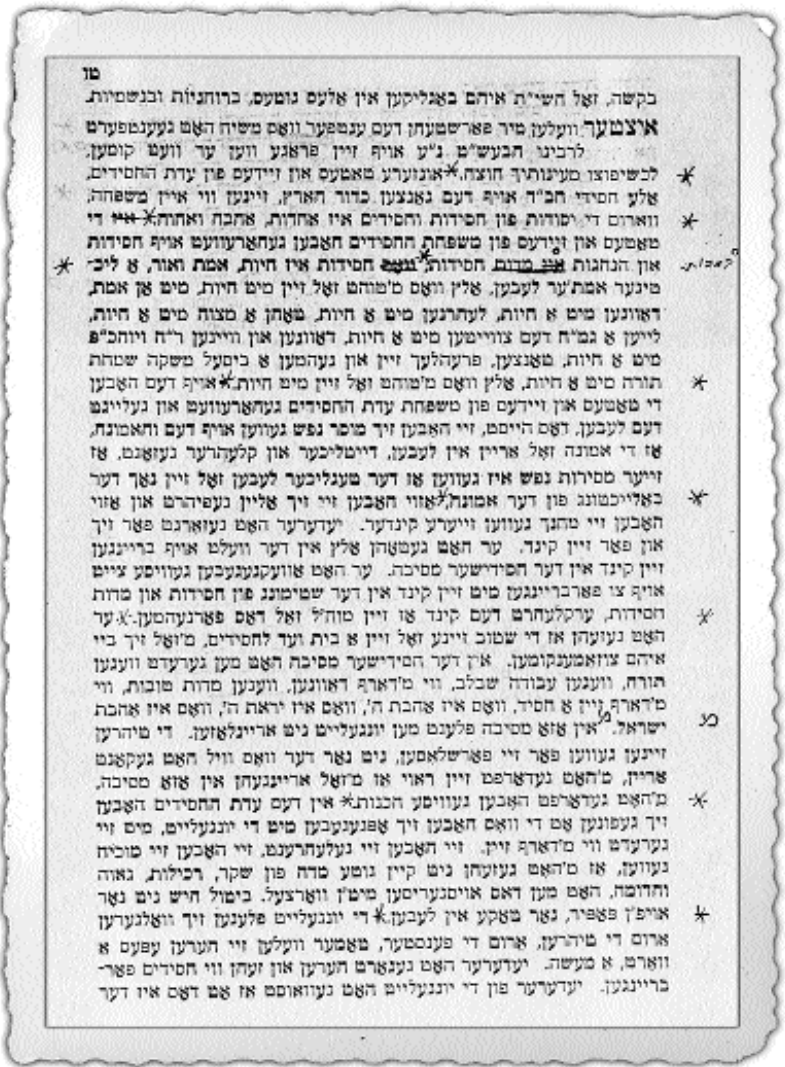
יש 'אמונה' ויש 'האמונה'

בפסוק כתוב "והאמונה". לכאורה, היה צריך לומר "ואמונה", מדוע כתוב "והאמונה"? אמונה זו דוקא, כך ראוי לומר כשישנם כמה סוגי דברים, אומרים אז, הדבר הזה ולא אחר, ואילו אמונה היא אחת, כל בני ישראל הם מאמינים בני מאמינים, מדוע איפוא אומר הפסוק "והאמונה"?

אכן, כל בני ישראל הם מאמינים בני מאמינים, כל יהודי מאמין בהקב"ה, שם שמים שגור בפי כל, השבח לא-ל, היא המילה הראשונה שכל יהודי, אנשים נשים וטף, אומר. כשאחד שואל את השני: מה שלומך? עונה לו השני: השבח לא-ל או תודה...

יהודים מאמינים בהשייית שהוא למעלה מן הטבע, כפי שאנו רואים בחיי יום יום, כשאין לאחד עסק או כלי לפרנסה, אומר לו השני: אל תדאג, הקב"ה יעזור. כשאחד חולה ר"ל, רופאים מתיאשים ממנו חלילה, מנחמים אותו שהשייית ירחם. אכן, שירחם, הוא הרי רופא החולים, והקב"ה הוא בעל הרחמים.

המהדורה הראשונה של הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, עם הגהות בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"י צ. ההגהות הארוכות צוינו באותיות בכתב רש"י, ונרשמו על גליון נפרד

חיי היהודים היום יומי ומאות אלפי מסירות הנפש וקידוש השם שבני ישראל, אנשים נשים וטף, עברו ועוברים במדינות שונות ובאופנים שונים – מראה על האמונה הטהורה הקבועה בבני ישראל, שאמונה זו מושרשת בעומק לבותיהם.

ברם, אמונה היא מקיף, לכן יכולה להיות באדם הנהגה בעלת שני הפכיים, למשל, אחד הולך לגנוב ומבקש שהקב"ה יעזור לו שהגניבה תצליח ושלא ייתפס. הוא מאמין בהשי"ת ויחד עם כך עושה דבר שהוא נגד ציוויו של הקב"ה, לא תגנוב.

מי שמאמין בהשי"ת ומבקש עזרתו של השי"ת, עליו הרי להאמין שהשי"ת יתן לו את פרנסתו באופן כשר, מדוע הוא עושה דבר שהוא נגד ציוויו של השי"ת?

אלא, מפני שאמונה היא בבחינת "מקיף". ענינו של מקיף הוא שהשפעה היא כללית. האמונה היא אכן מושרשת בעומק לבותיהם של בני ישראל, אך היא רק מסובבת עליו באופן של מקיף, והפעולה של מקיף היא כללית, לכן יכול להיות דבר והיפוכו, הוא מאמין בהשי"ת שהוא זן ומפרנס, ועושה יחד עם כך עבירה של גניבה או עבירה אחרת.

על יהודי להשריש את האמונה הגדולה והקדושה בחיי היום יום ובכל הנהגותיו. זוהי משמעות הפסוק באמרו "והאמונה", ולא "ואמונה", שכן, "אמונה" משמעה האמונה שיהודי נולד אתה, אך זו יכולה להיות דבר והיפוכו, הוא מאמין בהשי"ת ואף על פי כן עובר עבירה. ואילו במלה "והאמונה" מתכוון הפסוק להאמונה שמשרישים אותה בחיי היום יום שיהיו לאור האמונה, וכאשר האמונה מאירה בפנימיות – לא יכול להיות דבר והיפוכו.

זהו "והאמונה אזור חלציו". האמונה שהוא משריש בחי י היום יום שלו, היא הירושה הנכונה והטהורה, והיא גאונו של יהודי, שהורים נותנים לילדיהם וליוצאי חלציהם לדורי דורות.

בקשה נפשית עמוקה

ירושה גדולה וקדושה זו, שהאמונה תאיר את חיי היום יום, מסורה בידי ההורים, בהתאם להתנהגותם. חינוך ילדיהם תלוי באופן חייהם והתנהגותם של ההורים.

יהודים שרוצים שילדיהם יהיו יהודים, עליהם ללמד את ילדיהם בסדר העתיק, קמץ א א, בלי שיטות לימוד הנוטלות את כל הקדושה מאותיות התורה.

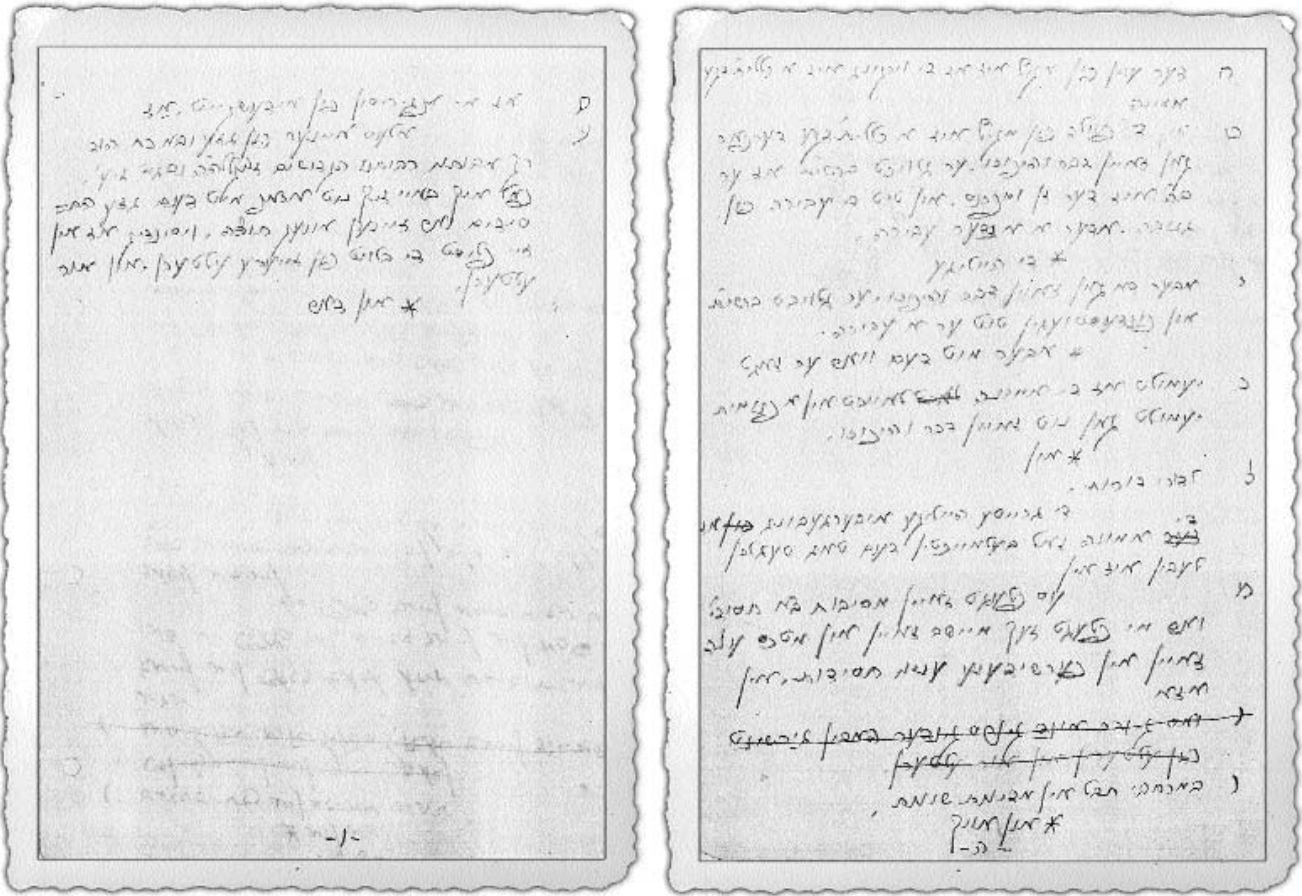
אין להתפעל ממה שרבים משתמשים

בשיטות אלו. יהודים יראים וחרדים יעמדו לבסוף על הטעות הגדולה שעשו. חינוך הילדים מן ההכרח שיהיה כפי שהיה, וצריכים ללמוד גמרא.

בגלל חינוך הילדים מן ההכרח שההתנהגות בבית תהיה יהודית. כשהאב הולך ל"מנון" להתפלל, והולך לשמוע שיעורי לימוד – אז האויר בבית טוב, וזה משפיע על הילדים שמשתרשת בהם יהדות. זהו "והאמונה אזור חלציו", מה שיש בכוח ההורים לתת לילדיהם, ומה שהם אכן נותנים – זוהי האמונה. יהודים! התנהגו כפי האמור בחינוך ובהנהגה ותזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוה. כדי שיהודי יראה בנים ובני בנים

עוסקים בתורה ובמצוה, כלומר, שהילדים יהיו יהודים, בראוני לומר לכם כמה מלים בכך. קשה לי מאוד לדבר באריכות, אומר כמה מלים ובקיצור, וכל אחד שישמע אותן ובפנימיות, שהדברים יכנסו בלב כל אחד. אומר מועט המחזיק את המרובה.

לבנות את הדור ואת בית ישראל על פי התורה, על האב והאם לעשות זאת יחד בדעה אחת, בקול אחד, בשאיפה אחת. אחד מהם בלבד לא יכול לעשות זאת, מן ההכרח ששניהם יהיו בזה בדעה אחת ובהנהגה אחת. האם היא עקרת הבית, זו ש"בנתה ביתה". היא מעמידה את יסודות הבית בהתנהגותה היהודית הטובה, אז היא נקראת "עקרת הבית", ואילו אם האם איננה שומרת על יהדות – היא נקראת "עוקרת הבית",

הקטעים המתפרסמים בגיליון זה, בכת"ק כ"ק אדמו"ר מהור"י"צ - הוספה על המהדורה הראשונה

מה היא אהבת ה', מה היא יראת ה' ומה היא אהבת ישראל.

היו מסיבות בין חסידים בהן היו מתיישבים ומטכסים עצות בעניני חסידות שונים. למסיבות אלו לא היו מרשים לאברכים להיכנס, הדלתות היו נעולות בפניהם, לא כל מי שרצה - יכול היה להיכנס, היו צריכים להיות ראויים להשתתף במסיבה כזו, וכדי להיות ראויים לכך היו זקוקים להכנות מסויימות.

בעדת החסידים היו אלה שתפקידם היה לעסוק עם האברכים, דיברו אתם כיצד עליהם להתנהג, הם לימדו אותם, הוכיחו אותם. כשראו מדה לא טובה של שקר, רכילות, גאווה וכדומה, היו עוקרים אותם מהשורש. ביטול היש לא רק על הנייר, אלא אכן בחיים.

האברכים בעדת החסידים היו מתפלשים סביב הדלתות, סביב החלונות, אולי ישמעו אימרה, סיפור. כל אחד שאף לשמוע ולראות איך חסידים מתוועדים, כל אחד מהאברכים ידע שזה המעיין ממנו נובעים כל הדברים הטובים של יראת שמים ומדות טובות.

זהו "והאמונה", לחיות בחיי היום יום בחיות ובהתלהבות החסידית. אמונה זו מסרו

חסידות היא חיות, אמת ואור, חיים מוארים אמיתיים, שכל מה שעושים יהיה בחיות, באמת, להתפלל בחיות, ללמוד בחיות, לקיים מצוה בחיות, להלוות גמ"ח לזולת בחיות, להתפלל ולבכות בראש השנה וביום הכיפורים בחיות, כל מה שעושים שיהיה בחיות.

על כך עמלו ושמו נפשם בכפם ההורים והסבים במשפחת עדת החסידים. כלומר, הם מסרו את נפשם על "והאמונה", שהאמונה תהיה מושרשת בחיי היום יום. במלים ברורות יותר, מסירות נפשם היתה שחיי היום יום יהיו מוארים באמונה זו.

כך הם התנהגו בעצמם, וכך הם חניכו את ילדיהם. כל אחד דאג לעצמו ולילדיו, עשה כל אשר ביכלתו להביא את ילדו למסיבה חסידית, הקדיש זמנים מסויימים להתוועד עם ילדו באוירה של חסידות ושל מדות חסידות, והסביר את הדברים שמורחו של הילד ישיג ויבין אותם.

האב דאג שהבית יהיה בית ועד לחסידים, שהתוועדות חסידית תתקיים בביתו, ובאותה התוועדות דיברו אודות תורה, אודות עבודה שבלב, כיצד יש להתפלל, אודות מדות טובות, כיצד צריך חסיד להיות,

היא עוקרת את ביתה מהתורה היהודית ומהעם היהודי, ואז היא ממיטה חורבן על ביתה.

יותר מזה אינני יכול לדבר על כך, ואני פונה בזה אל כל אלה ששמעו מלים ספורות אלו, בבקשה נפשית עמוקה, שכל אחד יזכור היטב דברים אלה, וחובה קדושה מוטלת עליו למלא בקשתי הלבבית, למסור את הדברים למכריו ולהסביר להם משמעותן הנכונה של המלים, שכן בכך תלוי בנין בית ישראל, ומי שימלא בקשתי זו, יעזרהו השיי"ת בכל מילי דמיטב בגשמיות וברוחניות.

לחיות בהתלהבות חסידית

כעת נבין תשובת המשיח לרבנו הבעש"ט ני"ע על שאלתו "אימתי קאתי מר?" - "לכשיפוצו מעינותיך חוצה".

אבותינו ואבות אבותינו בעדת החסידים, כל חסידי חב"ד על פני כדור הארץ, הם כמשפחה אחת, שכן יסודות החסידות והחסידים הם אחדות, אהבה ואחוה.

האבות והסבים במשפחת החסידים עמלו על חסידות והנהגות במדות חסידות.

הסבים והאבות במשפחת עדת החסידים בירושה לילדיהם ולנכדיהם.

משמעות תשובת המשיח

זוהי משמעות תשובתו של המשיח, "לכשיפוצו מעינותיך חוצה", "והאמונה" זו שהסבים והאבות השאירו בירושה לילדיהם ולנכדיהם, הנה בזרם הגלות, הופצה ופוזרה במרחבי תבל ובמדינות שונות.

וגם בין אלה שמסיבות שונות נידחו בחוצה, נתוקים מיהדות, כשלא מדובר אודות חסידות והנהגות חסידים, אלא מדובר מכוח טהרת המשפחה, הנחת תפילין, שמירת שבת, מאכלות כשרים.

כאחד מגזע ובא כוח הוד כ"ק רבותינו הקדושים זצוקלה"ה נבי"מ ז"ע, אינני נופל ברוחי בגין גזע החסידים שנדחו ב"חוצה", בידיע שבתוכם זורם דם הוריהם והורי הוריהם.

האברכים בעדת החסידים היו מתפלשים סביב הדלתות,

סביב החלונות, אולי ישמעו

אימרה, סיפור. כל אחד שאף

לשמוע ולראות איך חסידים

מתוועדים, כל אחד

מהאברכים ידע שזה המעיין

ממנו נובעים כל הדברים

הטובים של יראת שמים

ומדות טובות

זהו מה שמשיח אומר, שבחוצה ישנם מעיינותיך, גם אלה שבחוצה יש להם הירושה הגדולה מסביהם ומהוריהם, ועלולה להתערור בהם נקודת "והאמונה", שהוריהם מסרו את נפשם על כך.

תשובתו של משיח היא, ש"יפוצו מעינותיך חוצה", שתורת רבנו הבעש"ט נ"ע והעבודה הטהורה בבירור וזיכוך המדות יפוצו סוף סוף, שכולם יכירו את האמת, וגם אלה הנמצאים ב"חוצה", תעורר אותם מסירות נפשם של הוריהם וסביהם, שישתמשו בעונג של הנהגות טובות, בירושה הטהורה שסביהם והוריהם הורישו להם.

יעזור לנו השי"ת, בתוך כלל ישראל בשנה מאושרת בכל, ונראה את עדת החסידים ממלאים את חובתם בתורה ועבודה, וענפי האילן החי, גזע החסידים, יתעוררו לחיים, וכולנו בתוך כלל אחינו בני ישראל שיי יזכו לראות בנים ובני בנים עוסקים בתורה ובמצוות.

"עטרת חיה"

מוסדות חינוך חב"ד לבנות - בני ברק
ע"ש הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא שניאורסאהן ע"ה

הודעה משמחת

הננו שמחים להודיע למשפחות אנ"ש על פתיחת רישום למוסדותינו לשנה"ל תשס"ג הבעל"ט לגילאי גן מגיל 3-5 לכיתות א-ח לכיתות ט-י לתקבלנה בנות המקבלות על עצמן את תקנון הצניעות, המייחד את המוסדות.

לפרטים והרשמה:
ניתן לפנות למזכירות בית הספר בימים א'-ה'
בין השעות 10:00-13:00, טלפון: 03-6197312

נשים ובנות מוזמנות

למופע השנתי

של בית הספר העל-יסודי "בית רבקה" כפ"ח ב' בואו ליהנות מחוויה בלתי-נשכחת:

- תחרות שירים בקול ובתנועה
- הצגה מרתקת
- שלל מופעים אמנותיים

מופע סולטימדיה מרהיב

האירוש יתקיים בעז"ה ביום חמישי, ט' ראדר התשס"ר (21.02.02) שות "הקהל" - שות המאה להולדת הר"י באולם "וצר סירני" בקיבוץ וצר סירני

מופע א': 3:30 אחר הצהריים
מופע ב': 7:45 בערב

לפרטים נא לפנות למזכירות בטל' 03-9606572 שלוחה 300

מצפות לראותכון